

Ook in diezelfde Roetol, een artikel van de voortrekkersleider van Loreto, maar ook lid van het eerste uur, Bart Lauwerier.

Ook deze tekst wordt onverkort hieronder weergegeven.

"VAN BABY TOT TEENAGER ! ! ! !

DE V.K.J.B. KAN U DE VREUGDEVOLLE MEDEDELING DOEN DAT WE OP 1 OKTOBER 1949 VERBLIJD ZIJN MET DE GEBOORTE VAN DE LORETO LUCHTVERKENNERSGROEP. HIERBIJ MOGEN WE DE HOOP UITSPREKEN, DAT DE JONGSTE TELG, UIT NIJMEGEN, IN ALLE EER EN DEUGD ZAL OPGROEIEN.

Deze geboorteaankondiging had er verstuurd kunnen zijn, doch in werkelijkheid was het anders. De luchtverkenner waren eenlingen en het luchtverkennen was onbekend.

Moeizaam en in alle stilte zag de Loretogroep het levenslicht in een oud zomerhuisje, temidden van wankele tuinstoelen en onder het ruisen van reusachtige bomen.

Enige jongelui, die reeds gerechtigd waren het landverkenneruniform te dragen, wilden, geïnteresseerd in de luchtvaart, hun ontspanning zoeken in een combinatie van verkennen en luchtvaart.

Lectuur of andere richtlijnen waren er niet; wel werkten reeds enige groepen van de NPV als luchtpadvinders, maar ook zij zochten en experimenteerden nog. Steun moesten de leden dan ook bij elkaar zoeken, want de Beweging wilde eerst de kat uit de boom kijken.

Maar er waren voldoende ideeën en plannen; zelfs zoveel, dat de leden H vd Berk, J.v. Zwam, H. Ariëns en B. Lauwerier en de oprichter van de groep, AVL J. Ritzer, niet veel gelegenheid tot praten nodig hadden, maar direct begonnen met de verbouwing van het vervallen zomerhuisje en hiervan trachtten een hoofdkwartier te maken.

Tussen het werken door werd er gesproken over de naam van de groep. Door een helder moment van één van de pioniers (wie kan er nog achterkomen wie de naamgever van de groep is geweest - premie een pocketboek voor de spurder) van onze groep kwam de naam Loreto uit de lucht vallen.

Waarom we de naam gekozen hebben, kunt u elders in dit blad lezen.

Het beste kunnen we, vooral van de eerste dagen, maanden en jaren van de Loretobaby enige feiten noemen, die nu misschien heel gewoon klinken, maar toen met veel inspanning gepaard gingen.

Sprak de Loreto-baby bij de geboorte reeds uit vijf monden, op 22-10-'49 was het al uit zes monden; op 29-10-'49 uit negen; op 3-12-'49 kwam er een geestelijk geluid bij; op 31-12-'49 kwam er nog een "hoog" geluid bij (VL H.v. Kolck) en op 11-3-'50 een zeer klein geluid (H. Sünner).

Op 7 mei 1950 was er al een koor van 16 stemmen. U ziet, Loreto had in een zeer korte tijd al heel wat lucht nodig.

Het is intussen 5 maart 1950 geworden en aan de Bergweg heerst een gespannen sfeer. De Loretogroep krijgt zijn eerste (de tijd zou het leren tevens het laatste) complete hoofdkwartier.

Districtscommissaris De Fraiture verrichtte de opening; er was een officiële receptie en de krant schreef:

DEZE SEDERT KORT BESTAANDE EERSTE KATHOLIEKE LV-GROEP HEEFT KANS GEZIEN IN DRIE MAANDEN TIJDS EN MET MINIMALE KOSTEN EEN BESTAAND OPTREKJE OM TE VORMEN TOT EEN STIJLVOL HOOFDKWARTIER (MET INTERIEURNAME).

Wat zei U ? Hier hoeft niets aan toegevoegd te worden.

Sinds die dag dat bovenstaand stukje in de "UITGELEZEN" krant had gestaan, liep iedere Loretoman met de borst vooruit.

Dat deden ze trouwens ook op 30 april 1950; de groep gaat de basis leggen voor en traditie: zij lopen de Kaloramamars mee.

De Loretobaby groeit verder. De eerste wankel pasjes op 11 december 1949 gedaan, door het organiseren van een filmavond voor ouders en donateurs, met vertoning van de film Coastal Command; netto opbrengst 26 gulden, worden nu forse schreden.

De Nijmegenaren die op 9 juni 1950 hun krant openslaan lezen:

MORGENOCHTEND 11 UUR WERPT EEN VLIEGTUIG STROIBILJETTEN UIT BOVEN NIJMEGEN MET EEN ZEER BELANGRIJKE MEDEDELING VOOR DE BEVOLKING.

Het stond er vetgedrukt. Waarom juist die tijd? Dan was het speelkwartier voor de schooljeugd en die was belangrijk voor ons. Maar laat ik verder vertellen. Op die zaterdagmorgen dan dwarrelden 10.000 stroobiljetten over de stad Nijmegen neer met de volgende inhoud:

LORETO-FAIR met

Lage prijzen

Overall kans

Reuze attractie

Echt gezellig

Toegang voor iedereen

Open van 2.30 - 5.00 uur en van 7 - 11 uur.

Of het nog niet genoeg was, een advertentie erbij en een artikeltje, waarin we o.a. lezen:

".....en bovendien kan deze groep bij geen enkele pastoor aankloppen voor steun....."

".....maar organiseren kunnen ze, dat bewees vanmorgen de stunt met het biljetten strooiende vliegtuig....."

De opbrengst wilt u weten: schoon in de hand 350 gulden.

En dat voor een baby van ongeveer 8 maanden oud. In Nijmegen werd het, vooral in de verkennerskringen, in die dagen een groepsnaam die zo langzamerhand bekendheid kreeg.

Later zou het bijna een beruchte naam gaan worden (zie 8-3-'52 en 4-7-'60).

Enfin, de levenslust zat de Loretomannen in het bloed en daarom trokken zij er van 19 tot 27 augustus '50 er op uit en wel naar Denekamp.

Aan de Dinkel werd, met stralend weer, een peperkoek-kamp gehouden.

Of de staf nu aandelen had in dit product of bang was dat er buikpijn zou ontstaan bij de kampbewoners, in ieder geval was er peperkoek bij het opstaan en bij het slapen gaan, zelfs hadden enige lieden van koeken een hoofdkussen gevormd. (Dat kostte punten bij de inspecties voor de kamptotem).

Wat waarschijnlijk voor velen een verrassing is, alle leden op dit kamp hadden een eigen zweeftoestel (een foto kan het nog bevestigen).

De kleuterjaren verliepen niet zonder kleerscheuren. In juli 1951 moest de Loretokleuter het ouderlijk huis verlaten; het met veel moeite verkregen hoofdkwartier moesten we vaarwel zeggen. De eigenaar bedankte ons hartelijk en Loreto ging aan het zwerven.

Op het zomerkamp in 1951 te Wehl komt er de Parachute uit, ons groepsblad, dat reeds enige tijd de wetenswaardigheden van Loreto prijs geeft aan de buitenwereld. Enige grepen uit de kampkrant:

.....de radio speelt niet, doch daaraan heeft de Staf geen behoefte, daar de Arenden en de Valken zorgen, dat hun luidruchtige kelen de stilte verbreken. Het is alsof ze met hun "gepraat" hun angst voor de schemering willen verbergen.

.....toch hebben we nog hoop van leven; een kookboek is er tussen de bagage gevonden. Hulde voor de verkenners.

.....er werd vannacht rond 1.30 uur licht waargenomen. De Staf was zich aan het ingraven. Slapen op boomstronken valt ook niet mee.

Het zwerversbestaan van de Loretokleuter vindt zijn einde in december 1951. In de Dorpsstraat in Hees wordt Loreto bij de geestelijkheid liefderijk opgenomen. Maar de liefde zal maar van korte duur zijn; en het rijk-zijn is ook zo van de baan.

Een zwarte dag breekt aan:

8 maart 1952: LORETO HOOFDKWARTIER AFGEBRAND. NIETS VAN DE INVENTARIS GERED. DE VERZEKERING DEKT DE SCHADE NIET!

In een ander dagblad:

FELLE GEVAARLIJKE BRAND WOEDDE ZATERDAGAVOND IN HEES. OORZAAK ONBEKEND. LUCHTVERKENNERS DE DUPE.

Één blad meende de oorzaak gevonden te hebben:

VERKENNERS DOOFDEN DE KACHEL NIET GOED. ONVOORZICHTIGHEID MET VUUR.

Gelukkig kon, na een verklaring door de Staf aan de betreffende krant gegeven, een rectificatie worden geplaatst.

Zoals het een goede kleuter betaamt, was Loreto het leed niet snel vergeten, maar werd er ook niet bij de pakken neergezeten. De volgende dag was er al weer een groepsmis met installatie.

Toch moeste er wat gebeuren. Niets was er gered en de groep moest toch doordraaien. Daarom op 19 en 20 april 195 een nieuwe activiteit opgezet.

Onder het motto : 1001 nacht, een Oosters feest in Nijmegen en:
help ons uit de brand
door uw helpende hand

bracht deze Fancy Fair 250 gulden op.

De kleuterjaren verliepen zoals zovele kleuterjaren. De Loreto leerde vallen en opstaan.

En zoals het meestal gaat in de eerste dagen, jaren maanden, alles wat er toen gebeurde en alles wat men in die tijd waarnam, was een belevenis.

Maar als de kleuter, jongen gaat worden, blijft er minder schokkends te verhalen. Af en toe laat de jongen eens van zich spreken en dus ook de Loretojongen.

Op 4 juli 1960 kwam hij weer in de publiciteit:

RECHERCHE ZOCHT ONTVOERDE KNAAP.

"Zaterdagmiddag werd Nijmeegse politie gewaarschuwd. Een bewoner van een huis aan de Berg en Dalseweg was hoogst verontrust, want hij had geconstateerd dat een jongen van ongeveer 10 jaar was ontvoerd. Twee gedeeltelijk gemaskerde volwassen manspersonen hadden de tegenstribbelende knaap in een grote auto gesleurd en daarna was de wagen er in volle vaart vandoor gegaan. Het apparaat van de politie kwam onmiddellijk in werking. De speurtocht naar de ontvoerde jongen en de beide onverlaten leverde gelukkig vrij spoedig resultaat op. Het bleek, dat er weliswaar een levensgrote ontvoering was gepleegd, maar die vormde een onderdeel van een verkennersspel. Twee jeugdleiders hadden een twaalfjarige moeten oppikken en dat hadden ze prompt gedaan. De jongens van de groep vonden het ongetwijfeld een bijzonder geslaagd spel, maar het zou voor de gemoedsrust van onwetende volwassenen toch beter zijn, als zoiets zich niet meer op de openbare straat afspeelde".

U ziet, ook kwajongensstreken zijn er geweest, althans volgens de "volwassenen".

Dat er vooraf met de politie gesproken was over deze ontvoering, maar dat deze de zaak niet aux serieux nam, vermeldt de geschiedschrijver niet.

Toch hebben we gezien wat voor krachten er schuilen in een jongen (niet Jan?). Een spannende jongenstijd was het met veel avonturen ook in de avonduren; zoals op dat kamp waar douane en

smokkelaars aan de grens bij Elten elkaar ontmoetten en niemand ook maar twijfelde aan de echtheid ervan.¹

Zelfs zo, dat de leden van Loreto en de groep uit Raalte de staf niet meer geloofden en de marechaussee erbij moest komen.

Of het kamp in de stromende regen, waar zelfs de staf, inclusief een doorweekte clerus, plenste in de landelijke omgeving van Zeeland² om de overvallers van het kamp te pakken te krijgen. Bij het slotkampvuur, waar de ontknoping plaatsvond, vielen vele monden wijd open van verbazing, want allen hadden er in geloofd.

Maar men blijft geen jongen, je groeit verder, ook de Loreto-jongen.

De leeftijd met de moeilijkheden komt. Loreto zwerft maar door. Velen kunnen dit zwerversleven niet meer aan. Zij gaan ons verlaten. Jongens wisselen - Staf wisselt. Maar Loreto leeft voort.

Hij weet door te zetten, dat heeft de afgelopen tijd wel bewezen.

De tienerjaren zijn aangebroken. Wat in het leven zoveel voorkomt op deze leeftijd; juist als men denkt, hoe moet het nu verder? Wat heeft het allemaal voor nut? Wat zal de toekomst brengen?

Dan komt daar geheel onverwacht het lichtpunt.

Er is weer een doel, men vindt weer steun en je voelt je opgelucht alsof er een last van je afvalt. Geen hoofdkwartier, dus ook geen tehuis. Hierdoor vele plannen die niet verwezenlijkt kunnen worden. Maar dan .....

We hebben grond, en nog wel grond van onszelf.

Een onderkomen is er. De plannen worden in al onze dromen werkelijkheid.

Loreto kan weer uitgroeien. Er kan weer nieuwe bloed worden toegevoegd aan het vermoeide lichaam.

Loreto-teener, het verleden heeft getoond, dat met doorzetten veel bereikt kan worden. Durf nu, heden nu er de kans ligt, verder te bouwen voor de toekomst.

Heeft onze Stam niet in het embleem van de groepsdas, evenals het 325 squadron, de Schorpioen staan, met de woorden:

AD OMNIA PARATUS.

Ten alle tijde paraat, of zoals de Stamleden het vrij vertalen:

WIJ KNIJPEN HEM NERGENS VOOR .

Auteur : Voortrekkersleider B. Lauwerier.

---

¹ Kamp Stokkum.

² Plaatsje bij Uden.